

عنوان مقاله:

بررسی رابطه نشاط اجتماعی با بهره وری علمی اعضای هیات علمی (مورد مطالعه: دانشگاه مازندران)

محل انتشار:

فصلنامه توسعه اجتماعی، دوره 13، شماره 3 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

حیدر جانعلیزاده چوپستی - دانشیار گروه جامعه شناسی دانشگاه مازندران، مازندران، ایران

علی اصغر غلامی - دانشجو دکتری جامعه شناسی اقتصادی و توسعه دانشگاه آزاد اسلامی واحد بابل، بابل، ایران

خلاصه مقاله:

شناسایی عوامل موثر و روش های افزایش بهره وری نیروی انسانی، از دغدغه های اصلی مدیران سازمان ها بوده و در این میان، بهبود بهره وری نیروی انسانی در دانشگاه ها، به عنوان مرکز آموزش نیروی انسانی توانمند و متخصص از اهمیت ویژه ای برخوردار است. از این رو تحقیق حاضر با هدف بررسی رابطه ی بین نشاط اجتماعی و بهره وری علمی اعضای هیات علمی دانشگاه مازندران تدوین گردید. روش تحقیق پیمایشی و برای جمع آوری اطلاعات از پرسشنامه ی استاندارد شده شادکامی و محقق ساخته بهره وری علمی استفاده شده است. جامعه ی آماری تحقیق حاضر را کلیه ی اعضای هیات علمی دانشگاه مازندران تشکیل دادند. حجم نمونه ی این پژوهش ۱۰۰ نفر بوده است که با شیوه ی تمام شماری انجام شده است. برای سنجش پایایی شاخص ها نیز از آلفای کرونباخ استفاده کرده ایم که مقدار آن بالای ۸/۰ و قابل قبول است. یافته های حاصل از آزمون فرضیه ها نشان داده رابطه ی معنی داری، بین نشاط اجتماعی و بهره وری علمی اعضای هیات علمی وجود ندارد. بهره وری علمی در بین اساتید مرد و زن تفاوت ندارد. نشاط اجتماعی در بین اساتید با وضعیت استخدامی متفاوت بوده، میزان بهره وری در بین اساتید با مرتبه ی علمی متفاوت بوده و بیشترین فراوانی مربوط به اعضای هیات علمی با میزان بهره وری با سطح متوسط بوده است. در همین راستا داده ها نشان می دهد نشاط اجتماعی این افراد از سطح متوسط برخوردار است.

کلمات کلیدی:

نشاط اجتماعی، بهره وری علمی، دانشگاه مازندران، اعضای هیات علمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1575691>

